

уау, тва определено е най-доброто място, на което съм била! честна дума, никога досега не ми се беше случвало всичките ми съвсем не малко, а понякога и на пръв поглед противоречащи си изисквания да бъдат задоволени до едно и то в такава степен, че да нямам ама никви забележки. я да проверя пак... не, абсолютно никви забележки.

като се почне от момента, в който се обадох на прекрасната ни домакиня силвана, която любезно и дори сърдечно ми разясни в детайли абсолютно всичко, от което се поинтересувах, докато маневрираше из местността (нещо, което по-късно открихме, че никак не е лесно), и се стигне до топлото изпращане и, разбира се, обилната прощална закуска, които ни устройа двамата със съпруга й бойко, всичко беше шест. а по средата – кеф, братче.

начи, къщата се намира в долната част на ковачевица – известна дестинация, мисля, че няма кво да обяснявам тука – и макар да е нововеничка (едва на 2 години) идеално се вписва в архитектурния стил на селото. обратното също важи с пълна сила – макар да се вписва в архитектурния стил на селото, къщата няма нищо общо с останалите в по-голямата си част съборетини и нещо повече – не просто пресъздава типичния стил в миришеца на ново конструкция, ами и добавя нещо свое, лично и много днешно, което, както може би ще се досети всеки, който е пил поне една бира в живота с мене, ме спечели още от вратата.

едва ли бих могла да опиша всички невероятни детайли, втъкнати от веща ръка навсякъде из двора и интериора; просто ще кажа, че няма посока, в която човек да отклони поглед и да не види нещо, стимулиращо жлезата, отговаряща за естетическите възприятия. с радост бих показала, обаче ме е шубе да не разваля впечатлението с калпавите си снимки. (абе ще постна няколко, но да знаете, че успешните ми кадри са една милимунда от това, което има да се види, а па да не говорим колко по-добре изглеждат нещата в действителност.)

ами кулинарните вълшебства на силвана? леле, ще се мре от лакомия и от преяждане едновременно! то не беха дюлеви ракни, бири и вина, зелени салати с авокадо и салати от домати с целина, крем-супи от тиквички със синьо сирене, яхнии от леща, ризота с манатарки, свински меса със зеленчуци и кус-кус, барбекюта с гарнитура от пресни картофи, кексове с кайсии, тирамисута, мусове, ликьори, мекици, баници, сирена, кисели млека, пълномаслени пресни млека, прясно изцедени сокове и сладка... и тва са само нещата, които ние успяхме да опитаме! тихо, че ми потекоха лигите пак. (ноут ту селф: да поисквам рецептите за крем-супата и мекиците! ако трябва: да се моля, да заплашвам и дори да мамя!)

квото и да си говорим обаче, най-ценното е отношението на домакините. начи, виждала съм хубаво направени места, вкусвала съм яки кухни и даже често съм била обект на любезност, понякога граничеща с дружелюбие. такова като на силвана и бойко обаче не съм виждала. тия хора те приемат като мил гост в собствения си дом и хем се стараят нищо да не ти липсва, хем го правят толкова непринудено, че единственият ти изход е да се почувстваш не просто доволен, ами направо щастлив.

онова, което впечатлява още повече, е, че не се грижат за добруването ти само зад портите на „лаванда“. освен че ни обясни сууупер подробно как точно да стигнем до къщата, силвана ни препоръча кръчми в ковачевица и близкото село лещен (също архитектурен резерват), където да опитаме любопитни местни специалитети, описа ни поне четири интересни маршрута в околността и дори ни заведе на некъв странен концерт в къщата на поета борис христов в лещен. след тва пък, правилно преценявайки, че сме ожаднели от жегата и от липсата на бар на събитието, ни забърка по един освежаващ коктейл. е, ква е тая жена, а кажи ми?!

обикновено като се връщам отнякъде, дори да ми е харесало, си казвам: „абе хубаво беше, ама въщи си е най-хубаво.“ тоя път не съм толкова сигурна и вдъхновена от страхотните постижения на силвана и бойко, днеска цял ден се опитвам и аз да създам повече уют и красота у дома и по-големи вкуснотии в кухнята. а че ще се върнем в „лаванда“, то е ясно.

Борислава Велкова - Май, 2012